

22 Agosto, 2019

CHRIS CHRISTODOULOU

L'Orfeó actuant amb el cor i l'orquestra de la Simfònica de Londres, dirigits per sir Simon Rattle

La institució catalana enlluerna un Royal Albert Hall ple de gom a gom amb 'El festí de Baltasar', als Proms de Londres

L'Orfeó obre fronteres

RAFAEL RAMOS
 Londres. Corresponsal

L'Orfeó Català ha portat un missatge d'internacionalisme, transformació i catalanitat a un Londres sumit en l'estretor del Brexit, i ho ha fet –com fa dos anys– sota la batuta màgica de Simon Rattle; al Royal Albert Hall, una de les meques de la música, i als Proms, una institució entranyable pel seu vesant popular i divulgador: els aficionats fan cua durant hores, sigui quin sigui el programa, el director i l'orquestra, per estar-se drets al terra de l'auditori.

No és que al món de la música clàssica –i de l'art i la cultura en general– hi hagi gaires partidaris del Brexit. No se sap mai, però és difícil imaginar-se'ls en un concert –magnífic, per cert– per a coneixedors, amb *Les bandar-log*, de Charles Koechlin, i *Amériques*, d'Edgard Varèse, abans de l'intermedi i en què després del descans un monumental desplegament de tres-centes veus, integrat gairebé a parts iguals per l'Orquestra Simfònica de Londres, d'una banda, i l'Orfeó Català i el seu Cor Jove, de l'altra, amb Gerald Finley de baríton, interpretés *El festí de Baltasar*, del compositor anglès William Walton.

El retorn de l'Orfeó als Proms –on el 2017 va cantar el *Gurrelieder* de Schönberg també a les ordres de Rattle i en companyia del cor de la Simfònica de la capital– forma part d'un projecte d'obertura de fronteres que els últims anys l'ha portat a

la Xina, Alemanya, Itàlia, Viena o Lisboa i a cantar (o ho farà aviat) en concerts dirigits per Gustavo Dudamel, sir John Eliot Gardiner, Paul McCreesh o el finlandès Esa-Pekka Salonen. La seva reputació a escala global ha augmentat de manera exponencial, i l'actuació de dimarts al Royal Albert Hall li va donar una altra empena.

El festí de Baltasar és una obra musical i vocalment molt exigent. I, malgrat que feia mesos que els cantants de l'Orfeó assajaven al Palau per a la seva gran cita a la capital bri-

prestigiós programa radiofònic de la BBC, a què va assistir amb un grup de cantaires que van introduir l'audiència en temes com *El rossinyol* i el *Cant de la senyera*.

La delegació d'aquest vaixell insígnia de la cultura catalana va arribar a Londres encapçalada per Joan Oller, director general de la Fundació Orfeó Català-Palau de la Música Catalana, i Mariona Carulla, la seva presidenta, amb el missatge de la importància fonamental de la música com a part de la vida de les persones i la seva capacitat transformadora. Simon Halsey va destacar davant els seus compatriotes el valor d'integrar a l'Orfeó el Cor Jove, el Cor de Cambra, el Cor Mitjans i el Cor de Noies, i també el fet que tots els cantants siguin amateurs.

El Prom número 44 de la temporada va tenir una programació arriscada i imaginativa. Va començar amb *Les bandar-log*, de Charles Koechlin, per al qual el compositor alsacià –emparentat amb el principal dissenyador de la torre Eiffel i un gran col·leccionista d'estils i influències– es va inspirar en *El llibre de la selva*, de Kipling. Després d'una pausa breu, la Simfònica de Londres va fer la versió original d'*Amériques* d'un altre francès, Edgard Varèse, interpretació personal dels sorolls de Nova York, on va emigrar. Després del descans, Rattle va dirigir *El festí de Baltasar*, espectacular i nostàlgica descripció musical de l'antiga Babilònia, que es va estrenar a Leeds el 1931 i que requereix un cor i un desplegament de recursos tan grans que l'afició no té gaires oportunitats de gaudir-ne.●

L'Orfeó Català porta un missatge de catalanitat i internacionalisme a un Londres sumit en l'estretor del Brexit

tànica, compenetrar-se amb el cor de la Simfònica de Londres va ser tot un desafiament per al qual només es van poder preparar a partir de diumenge, a les ordres d'un Rattle molt exigent. Però la nota va ser d'excel·lent.

Va contribuir a pal·liar les dificultats l'estreta relació entre Rattle (ex de la Filharmònica de Berlín) i Simon Halsey, que és alhora el director del cor de la Simfònica de Londres, director artístic dels Cors de l'Orfeó Català i assessor artístic del Palau de la Música, una triple corona de què va fer gala abans del concert en una entrevista en un